

Ten déšť už nedohoním

Devítka

F#mi C#mi Hmi

A **F#mi**
Vzpomínáš ještě když jsem rozlomil svět
Hmi **A**
jako Bůh krajíc vonící mládím,
F#mi **A**
jak kostelní věž vzpomínka oblaka párá
Hmi
a já mám strach.

F#mi

R: Ten déšť už nedohoním.

Vzpomínáš ještě když jsem všechno chtěl hned,
nazdařbůh vše co člověka svádí,
vím byla to lež, všechno má svůj čas a místo,
i voda i prach.

R: Ten déšť už nedohoním.

Bolíváš občas ještě když přijde řeč,
studánko ztracených šancí a lásek,
co mohl jsem mít, jenže mí osudný známí,
se budili dřív.

R: Ten déšť už nedohoním

Ty víš jak strašně krásně v noci se sní,
když je den, co vlastně nemusí nic,
vím potkal jsem dost krásných a zbytečných flámů,
co jenom zdály se být.

R: Ten déšť už nedohoním.

F#mi **C#mi**
To jenom zdály se být ty nádherný léta,
Hmi
čas běžel jako vítr co tu byl a nechal jen poušť,
F#mi **C#mi**
na prázdných listech bolavých místech paměti,
Hmi
ten déšť už nedohoním
F#mi
ten déšť už nedohoním.

Vzpomínáš ještě když jsem rozlomil svět
jako Bůh krajíc vonící mládím,
vím byla to lež, všechno má svůj čas a místo,
i voda i prach.

R: Ten déšť už nedohoním.